

نکته‌هایی از معارف حسینی

دکتر محمد حسین مردانی نوکنده

غریب کیست؟

روزی امام سجاد علیه السلام در بازار مدینه شنید مردی می‌گوید به من رحم کنید که من مردی غریب هستم. حضرت به او فرمود اگر مقدر شده باشد که تو در اینجا از دنیا بروی، آیا جنازه‌ات بدون دفن می‌ماند؟ آن مرد با تعجب گفت الله اکبر، چگونه جنازه‌ام را دفن نمی‌کنند با اینکه در برابر دید مردم مسلمان است.

امام سجاد علیه السلام منقلب شد و گریست و با همان حال فرمود ای وای، فریاد از اندوه جانکاه تو ای پدر که جنازه‌ات سه روز بدون دفن باقی ماند با اینکه پسر دختر پیامبر خدا صلی الله علیه و آله هستی.

(سوگنامه آل محمد صلی الله علیه و آله)، صفحه ۳)

سفارش علامه امینی

مرحوم حجه الاسلام امینی چنین می‌نویسد: پس از گذشت چهار سال از فوت مرحوم پدر بزرگوارم آیه الله علامه امینی نجفی یعنی سال یک هزار و سیصد و نود و چهار هجری قمری، شب جمعه‌ای قبل از اذان فجر ایشان را در خواب دیدم. او را شاداب و خرسند یافتیم. جلورفته و پس از سلام و دست بوسی عرض کردم: پدر جان! در آنجا چه علمی

باعث سعادت و نجات شما شد؟

گفتند: چه می‌گویی؟

مجدداً عرض کردم: آقا جان! در آنجا که اقامت دارید، کدام عمل موجب نجات شما شد؟

کتاب الغدير... یا سایر تألیفات... یا تأسیس و بنیاد کتابخانه امیرالمؤمنین علیه السلام؟

پاسخ دادند: نمی‌دانم چه می‌گویی. قدری واضح‌تر و روشن‌تر بگو!

گفتم: آقا جان! شما اکنون از میان ما رخت بر بسته‌اید و به جهان دیگر منتقل شده‌اید. در آنجا که هستید کدامین عمل از میان صدها خدمت و کارهای بزرگ علمی و دینی و مذهبی باعث نجات شما شد؟

مرحوم علامه امینی درنگ و تأملی کردند، سپس فرمودند: فقط زیارت ابی عبدالله الحسین علیه السلام. عرض کردم: شما می‌دانید اکنون روابط بین ایران و عراق تیره و تار است و راه کربلا بسته. چه کنم؟

فرمود: در مجالس و محافلی که جهت عزاداری امام حسین علیه السلام برپا می‌شود شرکت کن. ثواب زیارت امام حسین علیه السلام را به تو می‌دهند.

سپس فرمودند: پسر جان! در گذشته بارها تورا یادآور شدم و اکنون به تو توصیه می‌کنم که زیارت عاشورا را هیچ وقت و به هیچ عنوان ترک و فراموش نکن. مرتباً زیارت عاشورا را بخوان و بر خودت وظیفه بدان. این زیارت دارای آثار و برکات و فوائد بسیاری است که موجب نجات و سعادت‌مندی در دنیا و آخرت تو می‌شود... و امید دعا دارم. آری! علامه امینی با وجود مشاغل فراوان، تألیف، مطالعه، تنظیم و رسیدگی به ساختمان کتابخانه امیرالمؤمنین علیه السلام در نجف اشرف مواظبت کامل به خواندن زیارت عاشورا داشتند و سفارش به زیارت عاشورا می‌کردند و به این جهت خودم حدود سی سال مداوم به زیارت عاشورا مشغول هستم.

(نصیحت، شماره ۹، ص ۱، ۲۵/۵/۷۲)

مردم را نترسان

علامه میرجهانی در آخرین سفر به مشهد مقدس در جمع دوستان به نقل خاطره‌ای به شرح زیر پرداختند: در سال‌های اقامت در جوار ملکوتی سلطان علی بن موسی الرضا - علیه التحیه والثناء - شبی در منزل یکی از محترمین تجار در دهه عاشورا منبر می‌رفتم و موضوع سخنانم مواقف هولناک قیامت بود. در حال شرح و تفسیر آیات عذاب بودم که ناگاه جانب درب ورودی مجلس، وجود مبارک حضرت اباعبدالله علیه السلام را مشاهده کردم که با عتاب فرمودند:

مردم را نترسان و آنان را به لطف و محبت ما امیدوار کن!
ناگاه به خود آمدم و بحث را قطع کردم و از عنایات و کرامات آن امام همام سخن به میان آوردم و در آن شب شوری عجیب در محفل به پا شد.
(مقدمه کتاب البكاء للحسین علیه السلام، به نقل از نوه آن مرحوم)

غبار کربلا مانع آتش

فاضل کامل سید الواعظین مرحوم سید محمود امامی اصفهانی علیه السلام نقل کرده‌اند: یکی از خلفای بنی مروان اولاد دار نمی‌شد به مقتضای عقیده فاسد خود نذر کرد که اگر خدا پسری به او بدهد، او را بر سر راه زوارهای حضرت سیدالشهداء علیه السلام بفرستد و آنها را به قتل برساند.

اتفاقاً بعد از مدتی خداوند پسری به او عطاء می‌کند، تا اینکه بزرگ می‌شود و به او وصیت می‌کند که باید بروی سر راه زوارهای حسین علیه السلام و آنها را به قتل برسانی.

پس شبی در خواب دید قیامت است و ملائکه غلاض و شداد جمعی را می‌برند بسوی جهنم، تا یک شخص را آوردند بکشند بسوی آتش، رسول خدا صلی الله علیه و آله به ملائک فرمود: اگر چه این مرد گناه کار است لیکن شما نمی‌توانید او را به جهنم ببرید زیرا روزی به زمین کربلا می‌گذشت غباری از آن زمین بر بدن او نشسته است.

عرض کردند: غبار را از او می‌شوئیم، حضرت فرمود: غبار را می‌شوئید اما چشم او که به بقعه و بارگاه فرزندان حسین علیه السلام افتاده نمی‌شود که بشوئید.

پس ملائکہ عذاب اورا رها کردند و ملائکہ رحمت آمدند و اورا به بهشت بردند. آن
پسراز خواب بیدار شد و از قصد فاسد خود برگشت و توبه کرد و فورا به زیارت آن حضرت
رفت و زوارا حرمت و نوازش می کرد.

(ثمرات الحیوه، کرامات الحسینیه، ۲۰۲/۱)

